

Pháp thoại 04 Florida - 2025

Kalama tri ân đh Nguyễn Thị Ngọc Ánh ghi chép.

04 Florida

[26/01/2025 - 08:12 - anhlibrary]

Bà con còn nhớ mọi thứ ở đời nó được tác động bởi các duyên, bởi các điều kiện, bởi các duyên. Trong đó có trường hợp nó giúp nhau bằng cách là nó có mặt trước, có mặt sau, và đặc biệt là nó giúp cho bằng cách là vắng mặt, có nghĩa là sao ta? nó giúp cho nhau bằng cách là thế chỗ, có đúng không? thì Thiên nó là một cái trường hợp thế chỗ, tức là cái này nó phải đốt cái kia. Thiên ở đây nếu có người học A Tỳ Đàm thì tôi giảng chi tiết. Còn lần này tôi chỉ nói cho cái người không có chuyên thôi. Chữ Thiên ở đây nó chỉ cho những cái thành tố tâm lý, những cái thành tố tâm lý gồm có Tầm, Tứ, Hỷ, Lạc, Định, Xả, Ưu. Những thành tố này tự thân nó không phải là bất thiện, có hiểu chữ tự thân không? itself, tự thân nó không phải là bất thiện. Nhưng mà là khi mà nó đi với Thiên thì là nó biến cái Thiên đó thành ngọn lửa để đốt cái Ác. Mà khi nó đi với cái Ác thì nó biến thành ngọn lửa nó đốt cái Thiên, nói vậy cũng không hiểu? Tức là cái Thiên nó có tính năng là nó đốt cái Ác đúng không? mà cái Thiên phải có mấy cái này nè nó mới thành ngọn lửa được, hiểu không? thì như mình thấy..OK, có một cái cậu học trò cũng đi nghe thầy bà gì giống như cô vậy đó, ông thầy nói không cần học, ông thầy, sư phụ đó, thầy nào nói tu không cần học, hiểu không? mình vô mình cứ trực chỉ nhân tâm, kiến tánh thành Phật. Nghe thì sang thiệt, nhưng không học thì lấy cái gì mà kiến, nó về nó hỏi sư phụ, tức là nó đi học tùm lum thầy, nhưng mà nó có cái ông sư phụ gốc, ở nhà, có hiểu không ta? hiểu? thì nó đi về nó hỏi cái ông sư phụ gốc ở nhà, nói con đi tùm lum tìm đạo con nghe vậy đó, thí dụ như bà này bà theo Thầy Pháp Hòa, Thầy Huyền Diệu, bà cũng đi vòng vòng học. Kêu đạo dòng, đạo vòng vòng, thì bà nghe tùm lum hết, thì bà về bà hỏi ông sư phụ gốc ở nhà, con nghe vậy đó. Nghe nói tu không cần học.

Sư phụ nói để bữa nào rảnh sư phụ giải thích cho con nghe, bây giờ mình lên núi mình đốn củi đi, cái am hết củi rồi. Cái hai thầy trò đi leo núi, thì cái dây leo nó chằng chịt, biết dây leo không? chằng chịt, chằng chịt làm sao đi. Sư phụ đi đằng trước, còn đệ tử đi đằng sau, sư phụ nói đưa cây rựa để sư phụ dọn đường thì nó đưa cây rựa, thì thằng nhỏ nó đưa cây rựa, thì sư phụ nói mình cắt dây leo là mình cắt bằng cái cán hay bằng cái lưỡi? thằng học trò trả lời làm sao? thì ông thầy hỏi cắt bằng lưỡi hay bằng cán? thì nó trả lời bằng lưỡi, nếu vậy thì tại sao đưa thầy cái cán làm cái gì? hiểu không? hiểu không. Nó nói: Thưa thầy cắt bằng cái lưỡi nhưng mà không có cái cán thì làm sao cầm. Thì ông thầy ông nó: mình tu mà không học...nó phải có chỗ cầm chứ, mới cửa được chứ, hiểu không? cái cán thì nó không có cắt được cái gì hết, nhưng phải có nó để mà cửa, hiểu không? chứ không có ai mà cắt bằng cái cán hết đó. Nhưng có ai mà có rựa mà không có cán không? Hiểu không? thì ở đây cũng vậy. [4:35]

[29/01/2025 - 08:20 - anhlibrary]

Thiên ác nó phải có cái gì đó làm cái điểm tựa chứ, hiểu không? như mình nói trí tuệ Thiên Định tùm lum hết nhưng phải có cái cán, thì cái cán đó chính là Tầm, Tứ, Hỷ, Lạc, Định. Rồi bây giờ có mấy mạng mà nó hơi ngu hết nửa lớp rồi, sáng mai mà nó bỏ đi còn có mấy mạng còn chết tôi nữa. Nhiều khi quý vị ai mà lén lén quay phim nhà tôi. Tôi ở mình nè, người ta đồn mây người ông khủng bởi tôi nói chuyện với đầu gối không à. Tôi giảng không ai hiểu hết, cuối cùng tôi buồn, tôi nói chuyện với đầu gối tôi, khiếp vậy đó, mà người ta quay lén nói ông khủng, gì đầu ông ngồi ông nói chuyện với đầu gối không, mà không biết giận người ta đang chửi đó.

Rồi, như vậy cái Thiên duyên nó là gì? Nó là: A giúp B bằng cái sự thay thế, mà cái thay thế đó là sao? Là cái cán dao, là Tầm, Tứ, Hỷ, Lạc, Định phải có mấy cái này nè. Tầm là cái gì? Là cái sự hướng tâm tới cảnh, hiểu không ta? Còn Tứ là cái quan sát, Hỷ với Lạc là cái cảm giác thoải mái dễ chịu, dịch là comfortable. Còn Định là cái sự chuyên chú tập trung. Còn Xả với Ưu là hai cái cảm giác. Như vậy mình gom lại, gom lại thì có 7, mấy cái chi thiên mình thấy nè: Tầm, Tứ, Định là 3 cái function của Tâm. Tầm là hướng tới, còn Tứ là quan sát. Trong Kinh nói Tầm giống như con ong hướng tới cái bông, còn Tứ là con ong bay quanh, còn Định là con ong nó lấy cái mũi chọc vô

cái bông, hiểu không? thì Thiện Ác đều cần mấy cái này, hiểu không? Còn ba cái còn lại là Lạc, Hỷ, Xả, ba cái này là feelling, hiểu không? thì khi mình làm việc không bao giờ mình làm việc mà thiếu cái feelling hết, hiểu không? bây giờ trong nhà cô cầm cái gì cô cũng có cái cảm giác, hiểu không? mình cầm cái này mình thấy lạnh, mình cầm cái này mình thấy nóng, mình cầm cái này mình thấy nó mịn, cầm cái kia thấy nó nhám, hiểu không? Như vậy chốt lại đây là ba cái mà nó đi chung với Thiện Ác. Đi chung với Thiện nó lấy ba cái này đốt cái Ác, mà đi với ác nó lấy ba cái này nó đốt cái thiện.

Còn đây là những cảm giác đi cùng với ba cái anh này, nghe mình nhìn, mình thấy mà mình không ngờ, bản thân 7 cái này không phải là Thiện Ác, nhớ học như con nít, bản thân 7 cái này không phải là Thiện Ác nhưng mà có nó đi chung thì thiện ác thì Thiện Ác lúc bấy giờ đốt được, mới thành lửa được. Rất nhiều, mà rất nhiều người học A Tỳ Đàm không có hiểu chỗ này cứ chổng mông... có cái Ưu nữa chứ, có cái Ưu nữa. Lạc, Hỷ, Xả, Ưu. Lạc, Hỷ, Xả, Ưu. Ưu là cảm giác không có thoải mái, mình thì mình học tổng quát, nhưng mình biết có trường hợp cảnh ngọt đó là Xả hoặc Hỷ, còn cảnh đắng là cảnh Ưu. Còn cái Xả ở đây là khi nào không có cái gì hết là cái Xả, neutral, ở giữa, hiểu không? hiểu không ta? Hiểu không? hết hồn, đau tim nghen, lớp này vui, chửi không có giận. Như vậy 7 cái này, tôi nhắc lại bản thân nó không có Thiện Ác, nhưng mà nhờ có nó thì cái Thiện nó mới đốt cái Ác được. Và nhờ có nó mà cái Ác nó mới đốt cái Thiện được, nghe kịp không, đó. Nhưng có điều nghe cho kỹ, cái Ác luôn luôn cần đủ 7. Nhưng mà cái Thiện, Thiện thô thì phải có Tâm, Tứ, Định. Nhưng mà Thiện tế, thì, tế nghĩa là nó lên cao, nó bỏ Tâm, bỏ Tứ chỉ còn Định thôi, hiểu không ta? Càng lên cao, càng đi xa, càng nhớ em, càng nhớ em càng đi xa là chỗ này, tức là mới hồi đầu Thiện thô nó còn có Tâm, có Tứ, cao hơn chút nó bỏ tâm, nó còn Tứ, cao hơn nữa bỏ Tứ chỉ còn Định thôi. Đó là nói về Thiện nha.

Còn bất thiện thì nguyên con, hiểu không? Tiếc là ngày xưa tôi không được học cái này, tôi học rất là...rồi cô về có nghe lại mấy băng giảng không? cũng không luôn, mấy cái này mà về quý vị có nghe lại quý vị mới hiểu. Rồi, bây giờ nhắc lại, 7 cái này là 7 cái gọi là Thiên, thì nếu mà có nhớ 4 nghiệp hồi sáng không? thì 7 cái này đi chung với 4 nghiệp hồi sáng. Nhưng mà hình như là tôi phân tích này giờ mình thấy trường hợp nào có đủ 7, trường hợp nào không đủ 7 biết chứ, nhưng mà hồi sáng có nhớ Thiên không? có nhớ nghiệp sắc với nghiệp vô sắc không? Cái nghiệp sắc với nghiệp vô sắc thì nó không cần đủ. Thiên mà Thiên thấp nó cần có Tâm Tứ, còn Thiên cao nó không cần Tâm Tứ chỉ còn Định thôi, rồi còn nữa, nghe nè, Thiên thấp nó có Tâm, Tứ, Hỷ, Lạc. Tới Thiên cao, xóa chỉ còn Định, xả thôi, nhớ không? sắc giới mà ngũ Thiên nó còn Định, Xả. Bây giờ mới thấy, bây giờ mới thấy học giáo lý mà học không có kỹ nói tới chữ Thiên nói ầu tùm lum hết. Việt Nam bây giờ là trà thiên, rồi hoa Thiên, đi chơi thiên, bên Nhật có kiếm thiên, đâm người ta lòi con mắt cũng thiên, bắn cung cũng thiên, hiểu không? nói chung bên bên, cái gì hiện hiện cười là thiên, lên tới vô sắc giới nó còn Định và xả thôi, còn 5 cái kia là xóa. Nhưng đó là Thiện, vô sắc giới vẫn là Thiện đúng không? Còn cái anh nghiệp Dục giới mà nghiệp Thiên thì phải đủ 7. Nghĩa là càng lên cao càng đơn giản, càng đơn giản dần, dần. Hiểu không? Với mấy cái này nè nó mới đốt cái này, cái kia được. Bây giờ mới hiểu câu Giới năng sinh định chưa, Định năng sinh Tuệ, có nghe cái câu đó không? Thì cái anh mà có cái Định này nè, anh mới làm cái nền cho cái anh Tuệ được, hiểu không? Còn tại sao Xả? khi mà cái người mà còn lè tè ở dưới thì mới còn có cái vui, buồn, sướng, khổ. Nhưng mà cái này nói mới nhưc đầu nè, có sẵn sàng nhưc đầu không? Khi nó tùy thuộc vào cái tiền nghiệp, khuynh hướng tâm lý và môi trường sống mà ta sanh ra đời có đủ 6 căn hay không? Có người nào sanh ra không đủ 6 căn hay không? Ai, nói? Đó là nói về con người, nhưng mà có cái loài, người mà thiếu cái đó gọi là khuyết tật, nhưng mà có cái loài nào thiếu mà không bị xem là khuyết tật không? Vô số, đúng không? Có phải không? Nó có những trường hợp mà không đủ 6 căn.

- Trường hợp một là do thiếu phước.

- Trường hợp thứ hai là vì không cần.

- Trường hợp thứ ba là khôngtrường hợp thứ nhất là thiếu phước, trường hợp thứ hai là do Tâm không cần. Trường hợp thứ ba là không đủ phước để biết 6 trần. Nghe cái một với cái ba giống nhau phải không? Bây giờ nghe tôi nói nè, trường hợp thứ nhất thiếu phước là gì? Con người mình là mình phải có đủ 6 căn để mình nhìn thế giới qua 6 cái cánh cửa sổ. Có cái thì nghe, có cái thì nhìn

thường thức mình bước vô một cái khu rừng mình thấy hoa thơm, rồi mùi thơm, hoa đẹp, rồi mình hái trái rừng rồi mình ăn tùm lum hết hiểu không? Rồi mình kiếm chỗ mình nằm, ngã lưng ra mà làm thơ.

Nhưng mà có những người vô phước họ không có khả năng đó, như cái bà đó bà bị điếc, ông chồng dắt bà đi coi opera đó. Bà về bà nói trời ơi người ta cầm cái đũa dọa không bà hét quá trời hét, bà đâu có nghe gì đâu, mà thật ra là do bà điếc. Có lần đó có bà đó vô bác sĩ, bà nói trời ơi bác sĩ ơi tôi bị cái gì mà sao tôi cứ đánh rầm hoai, mà hên không có mùi. Bác sĩ nói rồi, lỗ mũi của bà có vấn đề, tôi nãy giờ tôi muốn chết đây nè, nãy giờ tôi muốn chết, bà cứ tút tút, được cái không có mùi nghen, không có mùi. Bác sĩ nói trời ơi trời, cái đường ruột của bà nó đã banh rồi, mà bây giờ cái mũi của bà nó cũng tiêu luôn, bà biết từ nãy giờ tôi muốn chết lên chết xuống với bà không?

Như vậy khi mang thân nhân loại sanh vào chủng loại phải có đủ mà mình lại không đủ trường hợp đó gọi là do thiếu phước, xong chưa?

Trường hợp hai là do không cần, đó là các vị mà bắt đầu từ cái anh mà sắc giới và vô sắc giới đó, muốn đắc thiên phải bỏ vật chất đúng không? khi bỏ vật chất họ về trên đó là tướng mạo họ rất là đẹp nhưng mà họ không có biết cái gì gọi là mùi vị, và mịn nhám họ không biết. Họ không có không phải là vì họ tàn tật mà vì họ không có cần. Trong Kinh nói giống như vô trong cái nhà của cái thằng tỷ phú có rất nhiều món của nhà nghèo nó không có. Nó không có không phải vì nó nghèo mà vì nó không có cần, có đúng không? Tôi biết có những cái ngôi nhà mà mình vô trong đó mà đêm hôm đôi bụng đùng hòng có mì gói, đùng hòng có cà phê là vì sao? Vì chỉ cần bấm một cái là người nhà, người ở nó bung lên, đùng xong bấm là nó bung xuống. Nguyên cái khu mệnh môn không có cái gì ăn, không có cái gì uống hết, biết cái đó không? có hay không đùng có gặt, họ giàu đến cái mức đó, giàu đến mức mà họ không biết đến cái tiền cash, ủa không biết cái đó hả? bởi vì bill bông là cái bà này bà lo hết. Còn đồ tôi mặc toàn là đồ catalogue quý vị biết không? tôi ngồi thế này cái bà đó, bà đem tới, tại vì tôi là custom của thứ dữ, LV, Vychi nó gửi tới, mỗi sáng bà này bà bung cà phê vô, bà bung nguyên một chõng cho tôi. Một là tôi siêng tôi lật, không là bà ngồi bà lật cho tôi coi: A14 lây, F25 lây, tôi không có mà thọc vô mà lật lật, cái này, cái này, NO. Bà là giải quyết luôn cái đó, hiểu không? thậm chí tôi có cả cổ vấn về trang phục nữa, mắt kiếng đó, đồng hồ đó, cà vạt đó, đôi giày đó phải đi với cái gì. Trong nhà tôi không có cái gì hết nhưng mà có đùng nghĩ tôi nghèo như cô là không có, vì tôi không cần. Quý vị có biết những chuyện hồi nãy giờ tôi nói có biết không? có nhiều ông bill bông không biết, ba cái hóa đơn hoàn toàn chàng không biết, chẳng hạn như có những cái tay mà đi shopping New York họ không biết kẹt xe, quý vị có biết không? nó đi trực thăng đến tòa cao ốc ở phía trên nó có chữ H, chữ H là..ở Mỹ phải biết tiếng Anh, trong nhà tắm có đề chữ H là hết, chữ C là còn, ở mỹ phải biết nghen, chữ H là hạ, “hạ cánh”, xuống, hạ là xuống chữ H, còn nhà tắm chữ H là hết, chữ C là còn thì tắm là vắn chữ còn đúng không? cho nên nó lạnh dữ lắm. Học với tôi là kiến thức rộng lắm.

Đi trực thăng tới đó là nó đi thang máy xuống và dĩ nhiên cái cao ốc đó xuống ngay cái trung tâm, nó mua có người cầm, nó chỉ thôi, rồi đưa nó về khách sạn, nó lên là biến mất, còn cả một cái vũ trụ nó kẹt dưới đó thấy thương luôn mà nó hoàn toàn không biết, hiểu không? chứ đâu phải như mình đi chen chúc, chen chúc. Còn Black Friday trùm mền sáng nhào vô như là quý đối là không có, biết Black Friday, ở đây có ai ngủ ngoài đó không? mà biết hiểu?

Rồi, thì là trường hợp một là do thiếu phước mà không có đủ. Còn trường hợp hai là không cần.

Trường hợp thứ ba cũng do thiếu phước nhưng mà cái anh thứ nhất là thiếu phước cho nên dầu sanh vào cái chủng loại phải có nhưng ảnh không có đủ, hiểu không? Thiếu phước cho nên dầu sanh vào cái chủng loại phải có, tức là sanh vào thân người nhưng mà lại không có đủ 6 căn, hoặc sanh làm con bò, con dê cũng 6 căn nhưng bọn dê, chuyện có thật ở Thụy Sĩ là tôi có tới một cái trang trại của cái ông nghị sĩ, ông chỉ có đúng một cừu thôi, đúng một con thôi mà trang trại của ông rộng mệnh môn, có con cừu nó chạy lăng xăng giống như con này vậy đó. Cái con đó cái mặt nó có nguyên một cái đám lông đen bịt cái mặt, bên đây trắng, trắng có chút xíu chừng 1/5, còn 4/5 là đen, nhưng mà nó đẻ ra mẹ nó thấy nó dị dạng mẹ nó không có thương, cho nên mẹ nó không có chăm sóc nó, cuối cùng ông phải nuôi riêng nó, chứ mẹ nó cứ đá, ủi nó, cho nên ông nuôi riêng, khi ông nuôi riêng riết cái nó giống như thú cưng vậy đó, ông đi đâu.. tôi có hình chụp nó nữa, nó

friendly lắm, nó thương ông, khách tới ngồi xuống nó đến nó lại cọ cọ vô người mình, cũng là thú mà bị một chút vậy đó, mẹ còn không thương mà.

Vậy trường hợp một là do không đủ phước nên sanh vào cái chủng loại có 6 căn mà mình bị thiếu 6 căn.

Trường hợp thứ hai là không cần phải không?

Trường hợp thứ ba do thiếu phước nên sanh vào cái chủng loại vốn không đủ 6 căn cho nên mình không có. Thí dụ như làm con giun, hiểu con giun không? nó có đủ 6 căn không? không đủ, bởi vậy nó có chuyện nữa có một nhà sinh vật học đó, hồi xưa bên Pháp ông bắt con cào cào bỏ vô cái ly ông đập lại, cái ông gõ nó nhảy tung tung cái ông để: thỉnh giác của cào cào nằm ở hai chân sau, khi có tiếng động lớn cào cào sẽ nhảy, hiểu không? ông đem ra ông bẻ hai cái chân sau, ông gõ tiếp nó không có nhảy nữa, ông bẻ hai cái chân sau, ông gõ nó không có nhảy nữa, lỡ tai nó không còn nữa, ông ghi rằng do đó ta có thể suy luận rằng hai lỗ tay của cào cào nằm ở hai chân. Bà vợ đứng sau lưng: cha nội nó nhảy bằng cái gì? Gia tài nó nhảy bằng hai cái chân, ông bẻ hai cái chân, mà ông ghi vậy đó, lỗ tai của cào cào nằm ở hai chân. Cái này còn ghê nữa nè, có con kén nó thông minh lắm thì ông chủ ông khoe với hàng xóm ông nói nè cái con này mình cột hai sợi chỉ vô chân nó, mình cột mình kéo chân trái nó nói tiếng Đức, kéo chân phải nó nói how are you, cái ông khách nói vậy kéo hai chân nó thì sao? nó nói: té sao cha nội.

Còn vụ nữa, vụ này tôi kể hoài, nó là kén mà nó khôn lắm, nó gặp cái bà hàng xóm qua, bà mới vừa qua nó nói xấu quắc, xấu quắc, bà nói mày chết, mày chết, bà đòi nhổ lông nó. Cái bữa sau bà vừa qua cái nó nói, chưa nói gì ghen, chưa nói gì ghen. Con kén mình nuôi phải cẩn thận, nó ghê lắm à, còn có con kén nó có tật nó hay nói tục, thì con nít hàng xóm nó tới nó chọc chọc rồi dạy nó nói mấy câu tầm bậy, tầm bạ, nó nói tục, ông giận quá ông mới có tiền ông mua cho mẹ cái... thì ông nói mày còn nói tục nữa là tao bỏ vô tủ lạnh cái nó hứa: biết rồi, cái bữa sau nó quên cái nó nói tục cái ông bỏ vô tủ lạnh. Ông vừa bỏ vô trời ơi nó giãy đạch đạch, thả ra, thả ra, hứa không nói nữa, cái ông mở ra cái nó chỉ vô con gà trong tủ, nó nói: ủa nó nói tục còn hơn tôi nữa hả? bởi con trong tủ coi như là cắt đầu, nhổ lông, mấy con kén nó khôn lắm. Từ đó có người cho tôi cũng không dám nuôi bởi vì nó khai hết luôn, có con gà nó chửi còn hơn tôi. [24:41]

[29/01/2025 - 02:17 - anhlibrary]

Như vậy cái trường hợp 6 căn này là một là do thiếu phước sanh vào chủng loại có đủ nhưng mà mình bị thiếu. Đó là trường hợp gọi là thiếu cá biệt, phải không? còn trường hợp thứ hai là thiếu đương nhiên. Trường hợp thứ hai là thiếu đương nhiên. Có hai trường hợp thiếu, một là thiếu cá biệt có nghĩa là trong cái chủng loại của mình, cái đồng loại mình ai cũng có mà mình bị thiếu, là thiếu cá biệt. Còn trường hợp thứ hai thiếu đương nhiên có nghĩa là trong cái loài của mình không đứa nào có đủ hết như con kén có đủ, có đủ không ta? kén nó biết mùi, biết vị, con kén có đủ, bởi vì nó khôn, nói chị nghe, nói chị nghe.

Rồi như vậy thì ở bất thiện phải luôn luôn có đủ. Nhưng mà ở bên Thiện thì càng lên cao thì càng bớt dần, bớt dần bởi vì công việc nó làm ít đi, hiểu không? như trong sân mình rác nhiều mình mới cần cái máy thổi lá, cần cào rồi cần chổi lớn, chổi bé, nhưng cái sân mình nó quá sạch như trong nhà mình đi, mình đâu có cần cái máy thổi, biết máy thổi không? ở nhà quý vị có xài máy thổi không? xài trong nhà hả, máy thổi khác, máy hút khác, mình ở trong nhà mình đâu có xài máy thổi lá, hoặc là cái sân mà nó sạch quá thì ...sân mà không có cây lớn thì cũng không có cần, thí dụ vậy. Người ta không có không phải vì người ta nghèo. Mà người ta không có vì người ta không cần, đây, nhớ mình học thiền như vậy là hiểu chưa?

Thiền nó lớn chuyện lắm chứ không phải không, bây giờ nắm đại khái, rồi qua tới gì?...cái Thiện đây nó còn có hai thôi, lên trên nó còn có Định, Xả thôi, Ưu nó nằm ở dưới, nằm ở dưới. Ưu nó chỉ nằm bên bất thiện thôi. Tuy nhiên, có cái tuy nhiên là Thiện có cái thiện gián tiếp, và có cái thiện trực tiếp. Bất thiện cũng có bất thiện gián tiếp và cái bất thiện trực tiếp, hồi đó giờ có học cái đó chưa?

Nghe, Ưu nó chỉ có bên bất thiện thôi, nhưng mà sẵn nhắc tới đó tôi mới nhớ Thiện có hai và Ác có hai: Thiện gián tiếp và Thiện trực tiếp, rồi còn Ác có hai đó là Ác gián tiếp và Ác trực tiếp, xong chưa?

Cái Ác trực tiếp là cái gì? Là Tham, Sân, Si đúng không ta? Đó là Ác trực tiếp, nhưng mà với điều kiện là cái tham, cái sân, cái si đó mà nó không có liên quan gì tới cái Thiện thì nó gọi là Ác trực tiếp, nghe kịp không? Thôi bây giờ tôi giảng vậy cho dễ hiểu nè. Ác trực tiếp, Thiện trực tiếp là như thế này: Ngài Xá Lợi Phất nói chứ không phải tôi nói, Ngài nói có những trường hợp mà có những cái ưu tư, có những cái lo lắng, có những cái ray rứt nên có, là vì sao? Là bởi vì mình nghĩ về cái dòng luân hồi, nghĩ về cái chết, nghĩ về tuổi già, nghĩ về bệnh hoạn, lòng nó ưu tư, với điều kiện ưu tư để mà tu tốt hơn có thêm cái vụ ưu tư chứ không phải để run bần lên đi nhậu cho nó quên, không có phải. Nhưng mà ưu tư để mà tu tốt hơn Ngài nói cái ưu tư đó nên có, xong chưa?

Hoặc là bây giờ mình học giáo lý mình thấy mình thích quá thích, mình thấy bây giờ mình hiểu nhiều hơn hồi trước, mình thấy vui quá đó là tâm tham, có tâm thiện nhưng mà rất là hiểm. Thường là 80% là Tâm tham, vì mình ngã mạn, mình thấy mình giỏi, mình hay. Nhưng mà mình thấy mình giỏi mình hay trong đạo, trong giáo lý, mình thấy mình bớt ngu, mình thấy mình bớt dốt thì thường là đối với phàm phu mình nếu mà người không có niệm, không có tuệ thì 80% những cái vui đó của mình toàn là tham, ngã mạn không. Nhưng mà cái này là cái nên có bởi vì sao? Vì nó là cái nền để mình học tốt hơn, hiểu không? 30:17

[30/01/2025 - 02:25 - anhlibrary]

Còn cái bất thiện cũng vậy, cái bất thiện mà thí dụ như mình hờn giận, căm ghét, ghen tuông, tiếc của, bủn xỉn thì cái đó không nên có. Nhưng nếu đó là cái sợ hãi trong cái dòng sanh tử, mình buồn chán trong cái hình hài này, mình buồn chán cái chuyện đời nó bạc bẽo đối trá rồi mình tinh tấn tu hành thì cái buồn chán, cái sợ hãi đó nên có, hiểu không?

Cho nên là nói một cách rồ ráo thì cái buồn chán, cái sợ hãi, cái ray rứt đó là Bất Thiện nhưng mà nó là cái Bất Thiện nên có, bởi vì đó là cái Thiện gián tiếp bởi vì nó là cái nền cho cái Thiện, nó là cái cầu nối. Còn cái Thiện mà, cái Thiện nó cũng có cái Thiện gián tiếp và cái Thiện trực tiếp.

Còn cái Ác cũng vậy, thí dụ như là mình thấy mình học hay, học giỏi lúc mình học là Tâm Thiện nhưng mình đam mê trong đó để rồi mình thấy không ai bằng mình hết, nghe kịp không? tuy nó là Thiện nhưng mà nó là cái cầu dẫn qua cái bất thiện. Cho nên giờ tự ghi cho dễ hiểu nè:

- Có những cái Thiện mà hướng đến Thiện.

- Số hai có những cái Thiện là cầu dẫn cho Bất Thiện, hiểu? Ở trong ngành y nó kêu là chất dẫn.

- Rồi cái Ác cũng vậy, có những cái Ác là hướng tới Ác, có những cái Ác nó hướng tới Thiện.

Không, đừng xài chữ Ác, xài chữ Bất thiện đi, có những cái Bất Thiện chỉ nhắm đến cái Bất Thiện, có những cái Bất Thiện dẫn về Bất Thiện, và có những cái Bất Thiện nó dẫn về Thiện.

Thí dụ Như Thái tử Tất Đạt mà đi thấy mấy cái cảnh đó, về buồn rồi sợ tùm lum hết, cái đó là Bất Thiện chứ, nếu nói rồ ráo đó là cái Bất Thiện chứ, cái Bất Thiện đó nên có bởi vì sao? Là bởi vì sao? Ngài ra đi. Trong khi đó có những cái Thiện là nó dẫn về Bất Thiện, hồi này tôi nói rồi đó.

Phát Tâm bồ thí, bồ thí xong rồi cái coi người ta không ra gì hết. Mặc dù cái Tâm đó là Tâm Thiện thiệt nhưng mà nó lại là nằm trên cái nền tảng của một cái người Bất Thiện, nằm trên nền tảng của một người Bất Thiện, như vậy thì mình thấy, 7 cái Chi Thiên này cũng vậy. Trong đó mình thấy như cái Lạc, cái Hi, cái Xả, cái Ưu cũng theo đó mà hiểu. Có những cái lạc nó hướng nó hướng tới Thiện, có những cái lạc nó hướng tới Bất Thiện, cái Hi cũng vậy, cái Xả, cái Ưu cũng vậy

Cho nên mấy cái này đừng có nói cái nào tốt, cái nào xấu tuyệt đối mà là trên cái nền nào? mà cái nền đó nó nằm trong cái gì ta? Tiền nghiệp, khuynh hướng tâm lý và môi trường sống. Khi mà mình đã có ba cái đó mà nó OK thì mình đi đâu cũng Ok. Bây giờ hiểu không ta?

Cái này Kinh nói chứ không phải tôi nói. Trong Kinh Đức Phật Ngài dạy rằng trên một cái nền mà như vậy thì mình trồng cái gì thì ít nhiều nó đều có ảnh hưởng, trong Patisambhida Ngài nói vậy đó, Tâm của mình...có nghe chữ Tâm địa không? địa là đất, Tâm mình như cái nền đất đó thì tùy trên cái nền đó mà mình trồng cái gì? cũng trên cái nền đó, mình trồng lúa, rồi cũng cái lúa đó mình trồng trên cánh ruộng khác, gọi là đất nền. Rồi cũng có cây trái, quý vị biết có những trái cây mình trồng nơi này nó cho cái vị, cái mùi nó không giống nơi khác, có biết không?

Thí dụ tôi biết cái rau mùi có những cái chỗ nó phát triển rất là tốt nhưng mà nó không có mùi, có biết cái đó không? thí dụ như quế lá to, còn có nhiều anh trời ơi nhỏ xíu, thơm rách lỗ mũi, thơm lắm, còn có anh cái lá nó đã lắm. Còn bên Thụy sĩ tôi thấy tại sao cứ mua rau hoải, tôi cũng nóng ruột lắm, tôi ăn, tôi ra tiệm Thái tôi mua rau răm, rau răm nó chở qua bằng máy bay, chứ nó đâu có

đi tàu được, cho nên mắc lắm, 3 tép xả là 6 dollar, thì tôi mua cái rau răm về tôi mua, tôi lựa cái nào có rễ, tôi về tôi mới bỏ vô ly nước, làm kiêng luôn, cho nó lên, nó ồm nhách mà dài thòn nhìn như cọng giá vậy, mà không có mùi, nó ồm mà dài thòn lá nó mỏng lét, mà cái màu xanh nhạt, lá nhỏ, mỏng, dài, không mùi, cuối cùng dứt luôn, thì bởi cái nèn, mình gọi là cái nèn của nó, cái môi trường nèn không có.

Cho nên cũng có những cái Tâm Thiện mà nó èo uột biết không? Tâm Thiện èo uột là có những người cũng học đạo, nghe ai rù cũng vô ...

[vô coi đồng hồ, móc cái phone ra bấm bấm, hichic: bữa nay đông người quá hihi, buồn ngủ quá hichic, rồi bắt đầu tự selfie, nhìn mặt là biết đang buồn ngủ phải không hihi?]

Trong khi ông thầy ông giảng rách cổ họng luôn, mà dưới này nó cứ hihi, hichic vậy. Cái Tâm Thiện nó không đủ, tôi nói các vị đừng buồn, là hôm qua tôi nói cái Phật pháp nó có tới mấy cái layers, mấy lớp. Hiểu kiểu học sinh nó hiểu khác, hiểu kiểu hành giả là hiểu khác, hiểu của người có thực chứng, người có chứng ngộ là hiểu khác. Hiểu kiểu nào mà nó thay đổi được đời sống của mình. Còn hiểu kiểu nào mà chỉ là con vẹt, con két thôi. Nó có cách hiểu mà làm thay đổi đời sống, có cái đó không ta? Thí dụ như vấn đề ăn kiêng đi. Xin lỗi chứ bộ mình điếc hay sao mà không nghe vũ trụ, thế giới chung quanh người ta đang nói về ăn kiêng, đi đâu cũng nghe phải không ta, có, có nghe không? tiểu đường, cao máu đi đâu cũng nghe hết, mở báo đài, internet, facebook. Nhưng có bao nhiêu người mà chịu ăn kiêng.

Như cái bà hôm qua bà nghe ông chồng đọc báo, uống rượu mà bị gan bà nói đừng uống, hút thuốc hại phổi, đừng hút, gần đàn bà chết yếu bà nói đừng đọc báo nữa là xong.

Còn thí dụ như ở bên Thụy Sĩ có cái ông đó, ông về Việt Nam ở luôn rồi, không biết ông bị bệnh gì mà ông cứ ngủ hoài, mà nói chuyện với ông cũng rảng. Thì tôi mới nói anh ơi đi khám coi anh bị cái gì? Anh bị đứt cái dây thần kinh thức hay sao đó, chỉ còn có dây thần kinh ngủ thôi, anh đi khám đi, biết ông nói sao không? con biết chứ, nhưng không dám đi bác sĩ, sợ người ta nói ra cái mình thêm sợ. Người Việt Nam là sợ, đúng, nghe rất là khó tin, họ ngại cái khám định kỳ nó ra nó khai tùm lum hết. Cho nên có những cái chỗ mà mình không có nên nghe người ta nói lời tốt lành đó là bác sĩ, hiểu không? lại bác sĩ, cho nên mấy ông thầy bói ông biết, cho nên cái trường hợp nào cần dọa thì dọa, trường hợp cái nào cần dụ thì dụ, mà cái này tôi nói nó nghe nó giết tôi chết, bên Pháp, cái chùa, dấu tên. Năm nào cũng in lịch, lịch cuốn, bán đắt lắm, tại sao? tuổi nào cũng thông minh, hiền đức, và cuối đời kết thúc tốt đẹp, nó hơi khác chút, là bà này nè là thông minh hiền đức, tuổi trẻ lặn đạn một tí, mà tuổi già sung sướng một tý, cứ tí, tý hể khô tý, sướng tý, mà ngu khờ tí, giỏi tý.

Cho nên, trời đất ơi nó mua về nó coi khen cái gì, năm nào cũng khen hết trơn, mà nó khổ như con chó, rồi có cái bà đó bà đi gặp cái ông mà soạn lịch đó:

- Bà nói thầy coi dùm con?
- Máy tuổi rồi?
- Năm nay 48 sao con khổ quá hả thầy
- 2 năm nữa là khá đó,
- Khá là sao thầy?
- Lúc đó là khổ quen rồi.

Trình độ tới đó rồi cái đi làm thầy coi chịu nổi không?

[nhìn bà vậy tôi thèm phở muốn chết, mình làm sao mà ông thầy gặp mình nuốt nước miếng ừng ực.

- Thầy, bộ con gọi cảm lắm hả?
- không, nhìn cô nhớ phở.

Nhớ bữa có bà đó vậy mà bà giận, tôi thèm bánh mì giòn quá, sao kỳ vậy? phở mai.

- Hồi sáng con thấy dưới bếp Sư có mà.
- Không, Nguồn gốc của phở mai, con bò đấy. Nói hoài mà nó cũng như bà này. Tôi ngày xưa Sư phụ đặt tên Giác Nguyên mà bây giờ nó bệnh quá nó chuyển qua giác hơi, mấy người kia họ cười cái rần, bà nói có gì đâu cười]

Rồi bây giờ qua thực nè. Hôm qua bà con có nhớ tôi nói một cái hạt bụi mà nó bay trong gió, một cái hạt bụi mà mắt thường không nhìn thấy đúng, thì nó vẫn có cái điện tử, vẫn có năng lượng của

nó đúng không? cái năng lượng nào mà duy trì nó thì cái năng lượng đó được gọi là thực phẩm của nó. Rồi con ong, cái kiến, con giun, con dế, nó nhỏ xíu xiu xiu, những loài vi sinh, thủy sinh li ti ở trong nước, nó cũng phải có cái điều kiện thích hợp nó mới sống được, thì cái điều kiện đó được gọi là thực phẩm của nó, trong Kinh Đức Phật Ngài dạy.

Tiếng Đức nó có cái chữ thực phẩm nó nói hay hơn tiếng Anh, tiếng anh là food, tiếng Đức là Lebensmittel,

- Lebens có nghĩa là đời sống,

- còn mittel có nghĩa là trung gian, cái mà nó tiếp nối sự sống từ giai đoạn này qua giai đoạn khác.

Còn ở trong tiếng pali thì chữ thực phẩm nó là ahāra là cái mang lại, cái đem lại, đem lại sự sống, đem lại sự hiện hữu, đem lại sự tồn tại. Thì như vậy thì mình thấy từ hạt bụi cho đến một cái con vật nhỏ xíu và cuối cùng là một cây cổ thụ cao 50m hay là một con cá nhà táng 30 tấn, một con hà mã, một con voi 3 tấn, 4 tấn, tất cả đều là nhờ những điều kiện thực phẩm, dưỡng tố nutrition để mà sống, thì trường hợp đó gọi là thực phẩm. Đó là nói về vật chất, về sinh học, về vật lý. Còn về mặt tâm linh, tinh thần thì tất cả những thiện, ác, buồn, vui của chúng ta, tiêu cực, tích cực, năng động, thụ động của chúng ta hết thảy đều cần đến những điều kiện, có không? một cái dòng tin nhắn có làm cho mình dễ chịu, và khó chịu không? và có dòng tin nhắn nào mà có mấy chữ mà làm cho mình ngủ không được có không? có thằng đó nó đi tâm sự với bạn, nó nói trời đất ơi thằng Tèo nó mượn tao 5000 đồng nó đi đánh bài, đòi nó dứt khoát là khó, nhớ 5000 hay mấy ngàn nhớ không được làm sao đòi, mà mình đòi đúng thì không nói gì, mà mình đòi trật thì... Đòi đúng chưa chắc nó trả nữa, thì tao không biết làm sao mà đòi, không nhớ là nó mượn tao bao nhiêu?

Thằng kia nó nói mày nhớ đại khái được không? tao nhớ 5000, bây giờ mày đưa cái phone tao viết tin nhắn cho: Tèo ơi giờ tao sắp về Việt Nam, 8000 hôm trước mày mượn tao, nay tao cần, trả dùm, thì là cái thằng kia nó thấy vậy hết hồn. Nó nói, có 5000 mà, thì đó là cái bằng chứng hiểu không? cách đòi nợ, chứ bây giờ nó lẩn tẩn làm sao mà được.

Cho nên nhiều khi một cái tin nhắn thôi có thể làm thay đổi một con người. Thậm chí con số 0, có nhiều khi nó là zero, nhưng có lúc con số 0 nó là con số 10, con số triệu, có đúng không? đời sống không có gì là nhỏ hết. Cho nên Đức Phật Ngài dạy mọi thứ....

[nó muốn vô, nó muốn vô cho nó vô nó học, hôm nay người học ít quá, mà có chắc gì hiểu hơn nó, cho nó vô luôn, vô con, vô ngồi cho nó đông, ngồi dưới bàn đó con. Chưa chắc ai hiểu hơn ai con, đưa nó cây viết kia].

Nói tới đây tôi nhớ một chuyện, có cái ông đó, nghe nè, cái ông đó ổng đi rừng, song ổng lượm được con heo con, thích lắm, ổng đem về ổng nuôi, mà nó càng lớn càng phá. Mà heo nó hôi, nó hôi như heo vậy đó, mà nó cũng ngu như heo nữa. Ăn như heo, ngu như heo mà nó ngủ như heo mà nó phá như heo. Nói chung là cái gì cũng như heo, bởi vì nó là heo, mà ổng thì không có giết được, mà ổng cũng không dám cho ai vì cho là nhỏ vãng sanh, cái ổng đem ổng bỏ trong rừng gần nhà, ổng bỏ, ổng mới đi ít bước cái ổng thấy nó đi đằng sau lưng ụm ụm vậy đó.

Kỳ sau ổng đem đi xa hơn, ổng bỏ lên cái xe đạp, ổng đạp xa lắm. Ổng bỏ rồi ổng về nhà ổng hút hết điếu thuốc, ổng thấy nó ngồi trong nhà. Kỳ này ổng chơi chiếc xe gắn máy, cột bỏ vô bao chạy riết, chạy qua 5 dãy núi, 8 cánh rừng, ổng bỏ nó trông, ổng bỏ xong rồi cái ổng đi về, ổng về dọc đường ổng gọi phone, sao bà chiều nay ăn cái gì? trời ơi, ổng đem nó đi đâu, nãy giờ nó về nó phá banh khu vườn tôi nè. Ổng đem nó đi đâu? mà nãy giờ nó về nó phá banh cái vườn rau của tôi. Ổng mới thều thào ổng nói: bà đưa phone cho nó, nói tôi đi lạc đường nhờ nó dắt tôi về, con heo nó thành tinh, bây giờ lên tới cảnh giới là đưa phone cho nó luôn. Khiếp vậy đó, đưa phone mà ổng nói thều thào, thoi thóp, đưa cho nó nói nó tôi bị lạc nó lên nó dắt tôi về, tôi hứa tôi không bỏ nó nữa.

Con heo phải nuôi cỡ đó đó, cỡ mấy con kết hồi nãy tôi cũng chưa chịu nữa.

Thì tất cả mọi thứ trên đời này không có gì là nhỏ bởi vì sao? vì tuyệt đối có thể là điểm bắt đầu cho một sự cố, sự kiện. Cái câu này tôi nói ngàn tỷ lần. Không cái gì là nhỏ vì cái gì nó cũng là điểm bắt đầu cho vô số sự cố, sự kiện và những cái sự cố, sự kiện nó có thể là ảnh hưởng đến cả thế giới, hiểu không?

Thí dụ như các vị đọc kỹ lại lịch sử coi, bắt đầu của Đệ Nhất thế chiến, bắt đầu của Đệ Nhị thế chiến, bắt đầu của cái chiến tranh lạnh. Nhiều khi chỉ bắt đầu từ một cái cơ rất là nhỏ, quý vị có biết không? nó bùm bùm bùm nó ra tùm lum hết.

Cho nên là trong Kinh Đức Phật Ngài dạy mọi... chính vì mọi thứ cần đến vô số điều kiện để xuất hiện và tồn tại. Cho nên ta không nên coi thường bất cứ một cái gì. Mà người trí là không coi thường điều ác nhỏ, cũng không coi thường cái điều thiện nhỏ, là vì sao? một điều thiện nhỏ không làm thì mất đi một cơ hội rất lớn. Một cái điều ác nhỏ không tránh thì sẽ để lại một cái tai họa khôn cùng, hiểu không? các vị có bao giờ mà dọn dẹp dây điện, dây kẽm ở trong kho quý vị mới hiểu. Cái dây nó đang ngon lành, tự nhiên nó hơi cong một chút vậy nè là mình cuốn vô nó cứ đi nó móc, nó móc đầu này, nó móc đầu kia, nay mai dọn phòng nhà, nhớ câu nói này của tôi, cái dây điện mà nó có cái ngéo vậy nè, hiểu không? là mình móc, giăng nó ra, nó là cái thằng phiền nhất, nó móc tùm lum, nếu mà bẻ ra ngay thì nó êm quá rồi, chỉ vì cái móc mà mình dọn cả buổi luôn vì nó móc tùm lum, hiểu không?

Hoặc là hạt bụi vô trong mắt, một người đi mô tô tốc độ nhanh mà cán nhầm một cái hòn đá, một cái cùi bắp có thể chết. Các vị biết cái chiếc Concorde cuối cùng của Pháp, chiếc Concorde là một phi cơ chở khách mà tốc độ bay của nó là 10.000km/giờ, 10.000km/giờ nhanh lắm mà coi như là... từ Paris mà về New York chỉ có 5 tiếng thôi. Nói vậy là hiểu rồi đó, Paris-New York chỉ có 5 tiếng đồng hồ. Nghĩa là ăn sáng bên Pháp, ăn trưa bên New York, nhanh lắm, mà chuyến bay cuối cùng của nó là cái lúc đó là năm 99 hay 2000 tôi quên, lúc đó tôi qua Mỹ rồi, tức là nó cán một miếng sắt trên đường băng. Nó cán miếng cái sắt của máy bay Mỹ, Mỹ nó đi đằng trước nó rút miếng sắt đó, nó đi đằng sau nó cán thì cái miếng cái mặt kh mà nó cán, ông này ông nhanh quá đi, ông cán nó mới đội ngược nó phang vô cái body của máy bay, nó gây ra một cái vụ nổ, xuống hết, mấy trăm người ra còn hai chén, tan xác.[50:50]

[01/02/2025 - 02:27 - anhlibrary]

cho nên trên đời này không có cái gì là nhỏ hết, bởi cho nên về mặt này phải nói mình nên học tại Âu Mỹ, người Thụy Sĩ, người Đức họ rất kỹ, rất cẩn thận, làm việc gì một tí lỗi họ cũng tránh được là tránh. Bên Thụy Sĩ nó có những cái quý vị mê chết luôn. Thí dụ, có những cái mê lắm, thí dụ như cái chuyện mà tôi đi chơi núi mà nhà tôi không có khóa cửa là cái chuyện very bình thường và nhà tôi cần sửa ống nước, sửa điện, tôi để chìa khóa ở trong cái thùng thư trước nhà thì mình gửi note cho họ mình nói mình để trong đó. Rồi mình đi chơi cho đã rồi thợ thầy nó tới, nó mở nó vô là cái phòng nhà của mình nó đi nghênh ngang như nhà của má nó vậy đó, nó làm xong xuôi công việc hết, là hứa với cô, hứa một tí bụi trong đôi giày nó không có. Nó vô là nó lấy nguyên cái bao nylon tổ bồ đề, nó chọt vô đôi giày nó quần ngang vậy nè, hiểu không? rồi nó đi tung tăng cái nhà của cô. Còn mà nếu giả sử mà có một tí gì đó mà rơi rớt là nó hút cho bằng sạch, nó hút bụi lau dọn cái nhà của cô là, cô về là cô sợ luôn, cô không biết là hồi sáng giờ nó có tới không nữa, vì sao vậy? vì nó được giáo dục từ nhỏ là một tí rắc rối sẽ để ra vô vàng rắc rối. Chưa hết khi mà nó để lại cho mình một chút khuyết điểm có nghĩa là giữa nó với mình không có niềm tin dẫn đến vô vàng những cái chuyện, hiểu không? trong khi nó có vô số chuyện xảy ra là do chúng ta thiếu niềm tin nhau có không ta? tôi đặt trọn niềm tin vào quý vị thì thế giới nó dễ sống hơn đúng không? hiểu không? vấn đề nó nằm ở chỗ đó.

Cho nên Tứ thực là gì? là điều kiện sinh và trưởng, điều kiện sinh và trưởng của vạn vật ở đời, điều kiện sinh, trưởng ở đây nó gồm có hai đó là Tâm và Vật. Nghe kịp chưa ta, Tâm và Vật. Điều kiện sinh trưởng của vạn vật nó gồm có hai:

- Sinh tức là xuất hiện.
- Còn trưởng là phát triển.

Điều kiện sinh trưởng vạn vật nó gồm có hai là Tâm và Vật.

- Tâm ở đây là những gì nó thuộc về tinh thần.
- Còn vật đây là những gì nó thuộc về vật chất, hiểu chưa?

[tôi cảm ơn quý vị là nhờ quý vị học chậm nên tôi bỏ lớp không có tiếc. Hồi tôi tôi lo trời ơi hiểu học quá, hiểu học quá mà bỏ đi đau lòng quá mà bây giờ tự nhiên tôi cảm giác chưa dạy gì nghen, chưa dạy gì nghen. Mà có nhiều chỗ tôi dạy học cái trước khi đi tôi quay lại tôi nói: quý vị muốn trả ơn tôi không?

- Muốn.
- Đừng nói với ai là học với tôi là tôi mừng lắm. Đó là cái ơn tái tạo. Muốn trả ơn?
- Muốn, Muốn.

- Tôi nói hứa đi, cả lớp hứa đi, hứa đi, giơ tay thề, đừng nói là biết tôi, học dốt quá. Tôi nói hứa đi, hứa đi, mấy muội hứa đi, mấy huynh mấy muội hứa đừng nói ai quen tôi là ơn tái tạo, mà coi như tôi chưa nói gì nghe].

Vậy Tứ thực là gì? là tất cả những điều kiện sinh trưởng của vạn vật, vạn pháp, vạn hữu, gồm có hai loại đó là Tâm và vật. Tùy vào cảnh giới, chủng loại, môi trường sống. Tùy vào chủng loại, cảnh giới, môi trường sống mà cái điều kiện Tâm và Vật ở mỗi cái nơi, mỗi lúc không giống nhau, hiểu không ta? không giống nhau chủng loại, cảnh giới mà hai cái này ở đâu nó ra? là do tiền nghiệp mà ra, hiểu không? thí dụ có những loài mà nó chỉ cần có bóng râm và hơi ẩm là phát triển được. Thí dụ như rêu, rồi cái gì nữa? như là cái cây càng cua biết không? thì nó chỉ cần bóng râm và hơi ẩm là nó lên, nhưng mà có những cây khác mà chỉ có râm với ẩm thì không có được, phải có đất, mà phải có phân, rồi có anh thì phải có thuốc sâu, như trên chùa Hòa Thượng Pháp chủ có nguyên cái cây ổi, trái nào trái nấy nhìn nó mướt luôn vậy nè, không ăn được nửa trái nữa, dòi, tôi nhớ tôi rùng mình, tôi lên, cái Hòa Thượng dất tôi ra ngoài vườn, tôi lựa trái nào ngon nhất tôi cặp, ở ngoài nó giòn, nhưng vô trong tôi nghe.. cắn nó không có mềm mà nó kêu cái ừn, một bọng là nó không. Tôi nói cô nghe thế này, tôi nói thiệt luôn như phân người mà mình khuấy nó hơi sên sệt rồi mình đổ trong vậy đó. Cái màu của nó, mình vẽ cái mình khuấy lên, mình đổ vô. Mình cắn vô cái nó nhũn ra, mà muốn ăn được trái ổi đó là không phải dễ, là ngoài cái chuyện mà là nắng, gió, mù sương, nước, phân phải có cái thuốc, còn chuyện mà thuốc gì mình không biết nhưng mà địa phương đó có người họ trồng được, có người họ trồng được ổi ăn, còn như Pháp Vũ là không bao giờ, trồng bao nhiêu là coi như là liệng hết. Quý vị thấy cái điều kiện rất là quan trọng. Điều kiện sinh trưởng rất là quan trọng. Cho nên tùy cái chủng loại rồi cái gì nữa, cảnh giới, môi trường mà cái điều kiện Tâm và Vật nó không giống nhau. Và từ đó suy ra mình thấy rằng đó là điều kiện có hai: điều kiện phá và điều kiện giúp.

Ông Nietzsche có một câu rất là hay nên ghi câu này, nghe nè, ông Nietzsche ông nói cái câu này, tôi nghĩ xăm đi: Cái gì không đánh ngã được tôi thì nó sẽ làm cho tôi mạnh hơn, cái gì nó không có đánh ngã được tôi thì nó sẽ làm cho tôi mạnh hơn, mình có thể lật ngược: cái gì mà nó không làm cho tôi mệt hơn thì nó có khả năng nó làm đánh ngã tôi, hiểu không? cho nên thí dụ như mình thấy cây cối mà trong điều kiện đó mà nó phát triển được, thì có nghĩa là cái nóng, cái khô ở đó nó lại là điều kiện tốt, hiểu không? còn trong trường hợp cái nóng đó, cái khô, cái thiếu đất, thiếu phân đó mà cái cây nó sống hồng nổi thì mình biết đó cũng là điều kiện, điều kiện để phá. Còn có trường hợp nếu nó không phá thì nó thành điều kiện giúp, có hiểu không? có những cái gian lao mà nó không đánh ngã được anh hùng thì lúc bấy giờ gian lao đó trở thành ra là cơm cháo cho anh hùng, nó nuôi lớn cái sức mạnh của anh hùng. Ở đâu cũng có anh hùng, ở đâu cũng có thằng khùng, thằng điên là do cái môi trường đó, cái khả năng tiếp nhận của anh ra sao? học về cái Tứ thực là học như vậy đó.

Bây giờ chốt lại, Tứ thực này học nó có liên hệ gì đến chuyện tu hành không? có, bây giờ nghe nè. Tùy thuộc vào chuyện mỗi giây, mỗi phút, mỗi giờ, tùy thuộc vào chuyện mỗi giây, mỗi phút, mỗi giờ, thân ta nạp vào không khí loại nào, thức uống, thức ăn loại nào, thuốc men loại nào mà nó trở nên khỏe hơn, hay bệnh hơn, đẹp hơn hay là xấu hơn. Đó là nói về thân.

- Bây giờ câu thứ hai, tùy thuộc vào việc mỗi giây, mỗi phút, mỗi giờ, mỗi ngày mà cái Tâm của ta nó nạp vào cái gì để khiến cho nó được vui vẻ hơn, thoải mái hơn, lành mạnh hơn, hương thượng, hương thiện hơn. Cái đó rất là quan trọng, sách báo, tranh ảnh, phong cảnh, rồi con người, những cái đó mình nghe nó rõ ràng nó thuộc về vật chất nhưng mà không, có trường hợp nó là điều kiện vật chất nhưng mà nó có lúc là điều kiện để hỗ trợ tinh thần, có không ta? có cái gì mình bỏ vô đầu mình quay quay cuồng cuồng có không?

Có, như cái ông đó tôi biết chiều nào ông đi ra ngoài đường cách nhà có cây số mà chiều nào đưa con gái cũng dất ông về hết, ông đi nhậu, thì bữa đó, má nó nói mày ra mày dất ba mày về.

- Đứa con gái nó nói: bữa nào ba cũng đi nhậu hết tron, dất về mệt lắm.

- không có phải, mày nhớ từ quán nhậu về đây là 9 cái cột điện, thì ông cứ rờ 9 cái cột điện thì ông mới về được. Bữa nay nhà đèn nó sửa cột điện nó nhỏ hết mấy cây rồi, thì ông đếm không đủ thì sao ông về.

- Cái nó làm biếng nói thôi, con không có đi.

Cái lát sau bạn ổng dất ổng về, ổng nói trời ơi khổ muốn chết, mọi khi có nó dất thì không có gì, không có nó thì mình nói xin đủ 9 cục thì về tới nhà, mà bữa nay mới xin có 4 cục hồng thấy nó xin nữa hồng biết đường về. Điều đó cho thấy rằng có những cái thứ tuy là vật chất, nhưng mình bỏ vô người mình nó ảnh hưởng rất lớn trong đời sống tâm linh của mình, có không? mặc dù nó là vật chất, hoặc có những trang báo, có những tin nhắn, có những cú phone, có những email, thậm chí có những ánh mắt háy nguýt, lườm liếc làm cho mình khó chịu, khó chịu cả ngày, cả tháng vậy, có không? còn có những ánh mắt về nó làm mình thương nhớ dật dờ, dật dờ, có không? có, nhất là mấy con mắt bồ câu con đậu, con bay, có khi nó nhìn người khác, mình tưởng nó nhìn mình, về nhớ muốn chết luôn vậy đó. Nó nhìn người ta mà mình tưởng nó nhìn mình, mình về mình khổ thôi, đấy. Cho nên Thực đây là gì? Thực đây là bốn điều kiện sinh trưởng, điều kiện sinh trưởng để mà tạo sinh và nuôi lớn muôn loài. Muôn loài ở đây gồm có Tâm và Vật, và từ đó cái điều kiện nuôi lớn muôn loài nó cũng gồm có hai loại đó là Tâm và Vật, hiểu không? Cho nên bữa nay mình thấy tại sao mình phải học đạo, là bởi vì nếu không có Phật pháp, cái biết của mình về con người, về vũ trụ nó không đủ để cho mình được thiện hơn, hiểu không? những kiến thức của mình về Toán, Lý, Hóa, văn, Sử, Địa, về Khảo cổ, về cái văn chương triết học, tôn giáo, xã hội, chính trị, kinh tế, tất cả những cái đó, cái biết của thế gian nó không có đủ để cái lòng mình tốt hơn. Nó cũng là thực phẩm đó nó nuôi mình thành một con người trí thức, mà trí thức đó là trí thức đời, chứ không phải trí thức giải thoát, trí thức đạo. Mà muốn trở thành một cái người tu hành giải thoát là bắt buộc mình phải có một cái vốn liếng, một cái hành trang nó liên hệ đến đạo học, đến Phật pháp, thì từ đó cái tâm linh, cái trí tuệ của mình nó mới có cái hướng đi cao hơn, thoải mái tinh thần hơn, thì cái đó có phải là thực phẩm không? rồi tại sao mình phải cần đến thiền viện, tại vì cái không khí, cái môi trường, cái từ trường của cái Thiền viện nó cũng là một thứ thực phẩm nó nuôi dưỡng cái tịnh tâm của mình. Tôi biết nhiều Phật tử họ đi Thiền viện về họ nói, ba ngày đầu tiên vô thì nó nhớ cha, nhớ mẹ, nhớ chồng, nhớ con, nhưng mà tới cái ngày thứ tư nó quên rồi đó, ngồi nó không có đau nữa, lúc đó thấy an lạc thật sự thì lúc đó nó không có muốn rời thiền viện, về tới nhà nó nhớ Thiền viện muốn chết luôn vậy, vì họ thêm được cái cảm giác không có trách nhiệm, không có gánh nặng, đến giờ nghe cái beng nhào ra đóp đóp xong cái vô ngủ, ngủ nghe cái beng cái nhào ra xếp bằng, thiền không ai biết, mà ngủ ngồi ngon, mà cứ như vậy. Mà nó hay ở chỗ là trong đó nghe nói chấy nhà, nghe nói chập điện không có lo vì không phải của mình. Còn ở nhà đang ngồi nghe gâu gâu coi coi ai? nhiều khi ảnh tới, sợ cái ảnh tới nữa. Cho nên đi vô Thiền viện là môi trường nó tốt, như vậy thì thực phẩm, chỗ ở, khí hậu, thời tiết, áo quần. Áo quần phải mùa nào thứ nấy, có mùa thì mình xài cotton, xài silk, xài soie, đây, vải lanh (linen), có mùa phải xài len, cashmere, có mùa thì mình mặc đồ ngắn, có mùa mặc đồ dài, thì cái thực phẩm, áo quần quan trọng, có những y áo mình ngồi đầu nó kêu sột soạt biết không? mình trở mình nó kêu, nó giống như sóng biển vậy. Tức là nó ngồi nó tu kế bên mình mà nó tưởng nó đang tu ở Địa Trung Hải. Có nhiều hành giả họ rầu lắm, trời bả ngồi kế bên bả cứ lục cái bao nylon, bả kiếm ông nội bả trống, có sức dầu xanh nữa, nó lan tỏa ra, bả nhét vô móc đầu song thập, dầu khuynh diệp, dầu gió kim, xúc xong nó kiếm kẹo nó ngậm, nó còn mút chút chút nữa. Thì như vậy thực phẩm, thời tiết, chỗ ở, y phục, thầy bạn. Ở chung với bạn kiểu đó là khỏi tu luôn, nó sức dầu xong nó nhai kẹo, nó nhai xong vô kẹo nó không chịu cắt, nó xếp nó kêu thêm tăng nữa, xếp, nó xếp đến chừng nào hết kêu thì thôi. Những cái này tôi biết. Quý vị tưởng tôi hài, tôi nói tan nhà nát cửa, lúc đó quý vị sẽ nhớ cái bài giảng chiều nay. Có nghĩa là cái cơ hội tu hành nó khó vô vàng.

- Thứ nhất có đủ đạo Tâm hay không?

- Thứ hai có đủ cái sợ, cái sợ cũng cần nữa nha, cái sợ già, sợ bệnh, sợ chết, sợ đọa. Cái sợ nó phải đủ mới đi tu được. Rồi cái chán, cái chán đời, chán nhà, chán ồn, chán người, nó đủ không? Phải đủ sợ, đủ chán, rồi cái an lạc có đủ an lạc khi đi tu Thiền hay không? Cuối cùng đủ tài chánh, đủ sức khỏe, đủ thời gian hay không? là 7 cái thấy hơi bị nhiều rồi đó. Quát thêm chùm phía sau nữa: thiền viện đó thời tiết, khí hậu ra sao? có lần đó tôi ghé Mahasi ở Yangon, chùa ở phố, xe chạy rần, bóp kèn tin tin, mà chùa không có cây xanh mà nhằm cái lúc nó nóng 40, mà Thiền viện làm gì có máy lạnh. Quý vị tưởng tượng đi: bụi, ồn, nóng, dơ, hôi. Người ta là Tín, Tấn, Niệm, Định, Tuệ, còn ở đây là bụi, ồn, nóng, dơ, hôi. Thì hỏi 5 cái này nó đánh văng 5 cái Tín, Tấn, Niệm, Định, Tuệ. Quý vị biết 5 cái này không? bụi, ồn, nóng, dơ, hôi, là mình thấy 5 điều chơi không thấu rồi, vô

ngồi cả hàng nó quát cho mây 4 đứa một phòng, cái này cho tôi nói lên có nhiều khi mình không có tin nhau, nhiều khi tu thiền mà độn theo cọc không có nhiều 15000 dẫu vô đây nè, ngồi thiền nó cần, có, nói mình cũng ớn không có biết ai là ai, thôi thủ cho chắc ăn, trong có passport rồi có tùm lum, Euro bên, tiền đô bên, rồi tiền Việt Nam, trong đó có tiền Việt Nam, tiền Miến Điện thêm 50 ký, tiền Miến Điện nó nhiều lắm tiền Miến Điện mình đổi 1000 đô, coi như phải thuê người vác, có biết tiền Miến Điện không? có đổi 1000 đô chưa? có đổi chưa? nhiều không có? đổi 1000 coi như là bái sái, tôi không phải đại gia, mà ít ít chứ nhiều tôi gồm, thí dụ như 100 đô cô đưa tôi ký tôi lấy. Chứ còn cái tiền Miến 100 đô, một ký nó đâu có nhiều, mà nó...trời ơi tôi nói ới được, nó làm cho một giỏ đệm. Kỳ rồi làm lễ khánh thành bên Kalama, họ đổi, họ bỏ trong phòng tôi, đặng bữa sau vô bao thơ, tôi dòm trời ơi, bên đây tôi nghĩ trong bụng tôi mắc cười, bên đây trúng độc đắc tôi khỏi lấy luôn, trúng độc đắc mà nó đưa cho tôi 5 chiếc xe tải tôi chết luôn, ới luôn nó cũng mờ mắt rồi. Ở Mỹ mà trúng độc đắc, nó thoải mái lắm, chuyển khoản, chuyển ngân, đổi tiền mới, seri number còn cái kia không có, bên kia nó quát cho ba cái thứ tiền mà mồ hôi nước mắt quần chúng nhân dân đó. Tiền nó thấy ớn.

Cho nên chốt lại tất cả những cái buồn, vui, thiện, ác, thơm, thối, sướng, khổ. đều là những cái điều kiện để mà nuôi dưỡng và tàn phá, phải có cái tàn phá phải ghi nữa, tàn phá mọi thứ trong đời sống của chúng ta. Tùy thuộc vào việc chúng ta sống nhiều với cái gì, đầu tư nhiều cho cái gì? thì cái nào ở trong ta được nuôi dưỡng và cái nào ở trong ta bị tàn phá, có ghi kịp không?

[bởi vậy bây giờ tôi mới hiểu cảm giác tại sao người ta giết người, làm sao giết được người trong mộng. Sau 75 cái lúc mà nhà nước mình phát động phong trào thủy lợi, biết thủy lợi không? thủy lợi là đi đào mương, đào kênh, có hai anh em nó hát mà hát sao mà nó ở tù luôn. Thăng em nó lên nó hát bài hôm qua em mơ gặp bác Hồ, thăng anh lên hát bài làm sao giết được người trong mộng. Nó hát bài đó bị ở tù].

Bây giờ đó là nếu mà vấn đề thực phẩm mình nói là nhanh như vậy là đủ rồi. Nếu mà nói đủ thì nó rất là nhiều. Cái gì mà nó nuôi lớn cho bất thiện, cái gì mà nó nuôi lớn cho cái thiện, nếu học chi tiết, cái gì mà nó nuôi lớn cho cái thiện và bất thiện:

- Chuyện đầu tiên là gì ta? tiền nghiệp, do tiền nghiệp mà nó dẫn đến cái tâm đầu thai, xong chưa? cái này là cái thực phẩm đầu tiên.

- Cái thứ hai là từ cái tâm đầu thai này nè nó mới dẫn đến cái chuyện là gì? 6 Xúc, từ cái 6 Xúc này nè nó mới 6 Tư. Thì ba cái ông này nè...hai cái ông sau này nè thì toàn bộ đời sống của chúng ta. Đây là những điều kiện tâm lý của chúng ta.

- Nói đến cái thiện trước đi, thiện, khoan nói đến thiện, bất thiện, thì cái gì nó nuôi lớn thiện, bất thiện, đầu tiên là cái tâm đầu thai. Mà cái Tâm đầu thai ở đâu nó có?

[Tôi đang hỏi tiền nghiệp là gì? là thiện hay bất thiện? Định nghĩa tiền nghiệp là cái gì? là thiện hay ác? học cho kỹ]

A giúp B bằng cách có mặt trước thì gọi là tiền sanh duyên. Bà đó bả nghe mà bả không có nghe kỹ, bữa đó bả nghe...mấy năm sau mới gọi phone cho sư phụ, nói bây giờ con mới hiểu cái tiền sanh duyên là gì, hể mình có tiền là nó sanh duyên. Ông chồng của con, ông già rồi ông về Việt Nam, có tiền, gái nó bu, trời ơi ông 70 tuổi nó kêu ảnh bằng anh ngọt sót, bây giờ con mới hiểu tiền sanh duyên là cái gì. Học kỹ chớ không thôi hiểu tầm bậy chết luôn.

Như vậy thì để gọi là thiện ác nó được nuôi dưỡng bởi ba cái này:

- Một là tâm đầu thai, mà cái tâm đầu thai nó ở đâu nó ra, nó là do cái thiện ác quá khứ. Nếu mà cái tâm đầu thai này mà nó do cái thiện quá khứ thì Tâm đầu thai vào cõi nào? cõi lành, hiểu không? có đúng vậy không cái đã, buồn ngủ thì khai, đừng có nói dóc, buồn ngủ quá thì mình nói mình mượn chủ nhà cái gì mình trải mình nằm ngủ tập thể rồi lát học tiếp, mấy đứa ngu nó ít ngủ lắm, bữa nay buồn ngủ nhiều đó cô. Tôi không hiểu được.

Vậy do cái thiện ác quá khứ mà ta có tâm đầu thai về cõi nào và cái cõi đó có ảnh hưởng đến khả năng trí tuệ của mình không? có, chắc không? thí dụ như mình làm con chó với con người nó có khả năng trí tuệ khác nhau không? như mấy con két hồi nãy nó cũng thông minh vậy. Nó thông minh tới cái mức đó thôi. Rồi, bắt đầu thấy rồi đó.

- Cái thứ hai đó là từ cái tâm đầu thai quyết định cái cõi đó có đủ 6 căn hay không? nếu mà nó có đủ 6 căn thì nó có 6 Xúc, chứ nếu nó không đủ 6 Căn thì nó có đủ 6 Xúc không? có hay không? chắc

hay không? nó không 6 căn thì làm sao đủ 6 Xúc bởi vì Xúc là sự tiếp xúc của 6 Căn đối với 6 Trần, mà bây giờ anh...

Những xứ văn minh bên Thụy sĩ, chỗ nhà ga, cái đường ray đây, bên trong chỗ khách đứng thì nó có một cái lối đi mà nó để chầm chầm chầm, còn có chỗ để cho mấy thằng khiếm nhã, khiếm nhã bên đây, mấy thằng khiếm thị bên đây, cái bốt cảnh sát cho mấy thằng khiếm nhã, còn cái rào cho mấy thằng khiếm thị.

Đầu tiên là cái tâm đầu thai này nó dẫn tới cái chuyện có đủ 6 Căn hay không? mà anh có đủ 6 Căn thì anh mới có 6 Xúc chứ. Mà tại sao ở đây không nói 6 Căn mà nó 6 Xúc? là bởi vì 6 Căn tự thân nó chưa có đủ để nói lên cái gì hết. Nhưng cái 6 Xúc này nó quan trọng. Anh thường dùng con mắt của anh, lỗ tai của anh để anh đi kiếm cái gì, hiểu không? bây giờ hiểu tại sao người ta không nhắc 6 Căn mà người ta nhắc 6 Xúc, hiểu chưa? quan trọng nhất là anh dùng nó để làm cái gì? nó mới quan trọng chứ còn bản thân con dao nó không có tội, phải không? cái tội nó nằm ở chỗ con dao được dùng làm cái gì? chém người ta hay là đi đào tường khoét vách, chứ còn con dao không có tội. Cho nên ở đây không nhắc đến 6 Căn mà nhắc đến 6 Xúc, hiểu không ta? và 6 Xúc theo các vị có phải là một thứ thực phẩm cho thiện ác không? Bình thường chơi với ai? bình thường coi cái gì? thường nghĩ cái gì? thường ăn cái gì? có những món ăn nó làm cho mình bất thiện, có không? thí dụ tôi thích ăn tiết canh quá đi, thích ăn thịt chó, phải không ta? có những thứ mà thích của tôi là bất thiện đúng không?

Rồi như vậy mấy cái Xúc đó là Xúc bất thiện đúng không? Rồi, chuyện đầu tiên là mình đầu thai bằng tâm gì? là thấy mệt rồi đó, nó quyết định là mình sẽ là con người như thế nào? Và thứ hai cho đầu mình đầu thai bằng cái tâm quả thiện, nhưng khi mà mình sanh vô trong cái thân người, thân chư thiên mà cái 6 Xúc của mình không kiểm soát thì mình có thiện hay bất thiện? cho nên nhờ cái quả lành hồi xưa mà mình sanh ra có tâm đầu thai cõi lành, nhưng mà cái đó đủ chưa? chưa, bởi vì nếu mà anh sanh vô cõi lành mà anh không có cái khuynh hướng tâm lý, nhớ khuynh hướng tâm lý không? khuynh hướng tâm lý của anh không có nghiêng về giải thoát, về tu tập thì cơ hội làm người của anh nó không giúp được gì cho anh hết, ngoài đường mình thấy người đi thì nhiều phải không? cũng mang thân người, cũng nói tiếng Mỹ, cũng lái xe, cũng trí thức tùm lum hết nhưng mà họ chỉ gọi là từ chỗ sáng đi về chỗ tối. Biết bốn loại người đó không?

- Từ sáng về tối.
- Từ tối về sáng.
- Từ sáng về sáng
- Từ tối về tối

Cho nên quan trọng là anh đầu thai nó mới có một phần thôi, anh về cõi lành anh mang cái thân lành, nó mới một phần, một phần tiếp theo là 6 Xúc của anh nó có đủ hay không? anh tạt nguyên rồi thôi

Như kỳ tôi đi cái đảo Jamaica ở Tây Ban Nha, tôi đi với mấy người Phật tử, họ lạc đường, họ bàn nhau vô khách sạn hỏi đường. Nó cũng dễ đi lắm, nhưng mà mình vô hỏi cho nó lẹ, vừa bước vô gặp mấy khách ngồi đầy hết, mình lại hỏi đường cái nó hát hàm vậy nè, cái thứ 100 thằng một mặt biết không? biết 100 thằng một mặt không? mấy thằng bị Down đó, trời đất ơi ông ơi, nó đội nón sụp sụp mình đâu có biết, hồi nó kéo nón ra trăm thằng có mặt một, biết không? sao ngộ lắm Việt Nam, Mỹ, tàu có một mặt hà. Chứ Down đó là Down tiếng Mỹ cũng được, Down tiếng Việt cũng được, bị nó đau thiệt. Tụi nó là của một cái trung tâm, rồi lâu lâu, xứ văn minh lắm, xứ bên Âu Mỹ văn minh, lâu lâu nó cho mấy đứa đi cho nó bớt khùng. Cái lớp mình cũng cần đi Thụy Sĩ lắm.

Đó cho nên năm nào tôi cũng tổ chức Thụy Sĩ, tôi khùng trước, khùng trước gặp khùng sau, hai đứa gặp nhau tha hồ mà mát, người lạnh lùng sương gió Alain DeLon, sư tổ, chết rồi Sư ơi, Sư tổ rồi là quay ra không kịp luôn, mà ảnh tự tại lắm, ảnh dòm theo ảnh cười cười, ảnh lờm lờm như ngộ ra cái điều gì đó, nhưng ảnh thấy ảnh biết khùng mà biết khùng tụi bây khùng hơn, mình đã khùng không biết mình khùng vậy tụi bây khùng hơn, nó nhìn khinh bỉ, lớp này giải lao chút, mệt quá.